

# Son Mektup

— emrh kckc · 14 Haziran 2015

Kaybetme anne içindeki bana olan sevgini Senden daha değerli değil bir sevgili  
Belki sana olan sevgimi anlamamışsındır diye  
Arayışa geç,her mısramda upuzun bir hikaye

Hayaller,hayallerde kalacak anne  
Düşlerimde bugünün ölümünü görürken  
Niye inanmadın gerçeklere?  
İnsanı acılar büyütür,ben çoktan büyüdüm anne  
Beni değil de sırlarımı unut sadece!

Ne garip değil mi anne?  
Bir öğüdü sıralayıp hatalara dizmek...  
Ve bu inancı yüreğimize işlemek  
Hani bir sivilcedir ya yanağımızda durup bizi kendine alıştıran  
Veda eder gibi,helallik ister gibi  
Ben buna alışmam!

Hayal değil bunlar anne  
Sen bir sevgi parçası,bense seni seven oğul harmanı  
Ne garip değil mi anne?  
Benden sana bir demet çiçek hediye  
Sen sevgini koy içine  
Bense saklayayım onu yüreğimde

Sevgi dediğin nedir ki anne,sor şaire  
Nasibini al ve sesimi dinle  
Gel anne beraber gidelim ölümsüzlüğe  
Sen bana basarak ayaklarınla sırat köprüsünde  
Bense ayaklarının altında gideyim cehenneme

Sana bir şey söyleyeyim mi annem  
Nasihat ağacını diken sen  
O fidanın ağaç olmadan,fidanını sökense ben  
O fidan bir gün dirilecek  
Bu eller yazmaktan eriyip bitecek

Sonra benim güzel annem,evladın koynunda ölecek

Görünmez bir kuytunun gecesi

Nedir bu bedduanın sebebi

Seni sevdiğimi söyleyemediğim için mi?

Parmaklarımı sıkıp en sert mısramı yazar isem

Gece yarısı kalkıp uykumdan ne yazacağımı düşünürsem

Al benden duygularımı,al kağıtlarımı

Bugünün sonu,benim için ömrün sonu

Bu duygusuz evladının sana en son mektubu

Son şiirimde,son mektubumda sen,yine sen

Hep sen olacaksın annem hep sen!